

“Denk met je gevoelens”

Peter De Graef superbe als Indiaan in 'Itak'

Het Utrechtse theatercollectief De Paardenkathedraal mag trots zijn dat het de Antwerpse toneelmaker Peter De Graef in huis heeft gehaald. In het door hem bedacht en verteld podiumsprookje 'Itak' speelt hij zowel bedremmeld als zelfbewust een Indianenjongen uit het Braziliaanse oerwoud, die per ongeluk zijn broer om zeep hielp en bijgevolg het aards paradijs moet verlaten. De Graef's ironische ac-teerstijl is verpletterend. Na 'Ombat', 'Et voilà' en 'Hun' is dit alweer een meesterwerkje zonder pretentie.

Max Smith
Ludo Dosogno

Intuïtief voelt Peter de Graef (1958) dat er meer is tussen hem en aarde dan de wijsheid van de natuur. Hij wil als mens deel uitmaken van een groter geheel. Dit besef is te onderkennen in de door hem geschreven en medeverlokte stukken, waaronder het recente 'Itak' en het bekoorlijke 'Ombat'.

Geweld is eveneens een weerkerend element in zijn toneelwerken. Over dat laatste zegt hij: "Via de tv en andere media worden zelfs kinderen met allerlei vormen van agressie geconfronteerd. Wreedheid is een onlosmakelijk deel van de samenleving geworden".

Ook 'Itak' bezit de wreedheid van een onvervalst sprookje. "Sprookjes met al hun gruwelijkheden zijn zinvol, omdat ze een kind leren om te gaan met

angsten en griezelige zaken, terwijl ze worden verteld binnen de geborgenheid van een gezin. Het kind zit wel lekker op bed of bij vader op schoot. Dat vind je ook terug in 'Itak': het is een gruwelijk verhaal, maar het is omhuld door die wollen deken van veiligheid", zegt gevoelsmens Peter De Graef.

Reeds als kind was hij zeer ontvankelijk "voor die gevoelsmatige werkelijkheid, die soms haaks stond op wat je als wetenschappelijke feitenmateriaal voorgeschooteld krijgt. Ik heb acht jaar op een Belgische Jezuïetencollege gezeten. Daar werd enorm de nadruk gelegd op de kracht van het verstand. De logische bewijsvoering".

Op school vond men hem een rare kwibus. Niet in het minst vanwege zijn merkwaardige studieresultaten. "Mijn rapporten stonden altijd vol met: 'Peter kan wel, maar wil niet'. Ter-

wij ik wel wilde, maar niet wist hoe. Door de lessen te snappen, meende ik ze ook te kennen. Met als gevolg dat ik twee weken later bij een overhoring me er niet veel meer van kon herinneren."

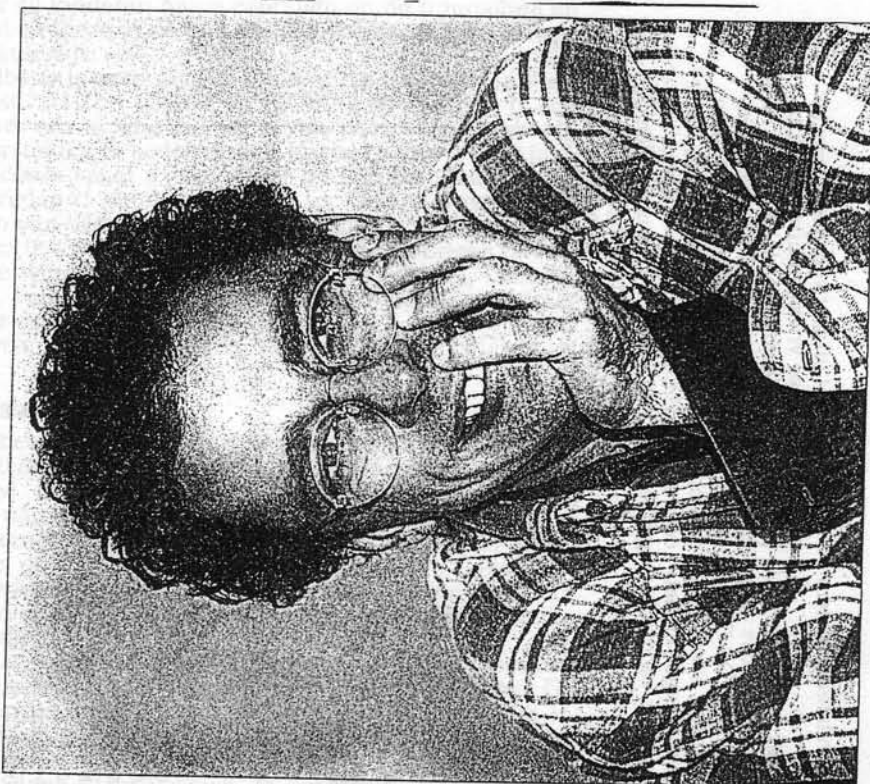
"Rond mijn twintigste ben ik me in dat gevoelsmatige sterk gaan verdiepen. Dat kwam ook door de omstandigheden. Mijn eerste grote liefde ging stuk. Wat is dat toch?! Hoe komt dat toch?! Waarom hebben ze mij daar op school nooit iets over verteld?"

De laatste jaren zijn uitermate glorieus voor Peter de Graef als schrijver, acteur en regisseur. Zijn voorstellingen zijn uitgekocht in Vlaanderen en Nederland. Ook 'Itak' kreeg overal lovende recensies.

Het huidige succes schroeft hem echter niet op. "Mijn ambitie reikt niet verder dan de mensen via mijn stukken proberen bij te brengen dat je het leven niet alleen verstandelijk, maar vooral gevoelsmatig moet ervaren."

En wanneer het stuk hen bovendend ontmoet, is het dubbel zo fijn. Wel denk ik nu wel eens: dat rare venijn van vroeger, dat zich niet kon verdedigen, staat zich nu gigantisch via zijn stukken te verweren. Vol vertedering kijk ik dat jongetje dan aan".

□ **Itak** op 1 en 2 nov in de Singel Antwerpen, op 24 nov in Warande Turnhout, 4 dec in Middelburg, 18 dec in Brasschaat.

Schrijver, acteur, regisseur Peter De Graef maakt furor.

GVA-foto Arlette Stubbe

GAZET VAN A'PEH

52-9-89
Carnegie
HONOREE

De Graef's ironische ac-teerstijl is verpletterend. Na 'Ombat', 'Et voilà' en 'Hun' is dit alweer een meesterwerkje zonder pretentie.